

vejende stemt for dette Centralregimente. Jeg kunde nævne enkelte Nævn, hvor det har faaet et ganske overordentlig kraftigt Udtryk. Vi har et Nævn, der hedder Brændselsolienævnet, i hvilket den ledende Mand er Socialdemokraten Dr. Lindberg, en overordentlig dygtig Mand, en overordentlig arbejdsom Mand og en personlig udmærket Mand (*Indenrigsministeren* [Rode]: Formanden og den ledende i Kommissionen er Kommissarius, Kammerherre Lerche). Det interesserer mig meget at høre den højtærede Indenrigsminister sige dette, for jeg har haft Lejlighed til at tale med Medlemmer af Kommissionen paa et Tidspunkt, hvor de sagde, at der var ingen Formand, og jeg har været til Stede, hvor der blev sagt, at det var Dr. Lindberg, der var Formand. Men selv om Kammerherre Lerche er Formand for vedkommende Nævn, tror jeg, jeg tør sige, at Dr. Lindberg er den ledende Kraft i det, han er en overordentlig fortræffelig og udmærket Arbejdskraft, men som i høj Grad arbejder efter Princippet: det er os, der bestemmer og giver Ordre og fordeler, saaledes at den ene faar saa meget, den anden faar saa meget, det er ikke mange, der bliver spurgt. Jeg indrømmer, at det er et System, der har sine Fordele, men det er et System, som er i Modsætning til det andet System, dette, hvor de kommanderede, om jeg maa bruge det Udtryk, selv yder deres Medvirken ved Sagerne Afgørelse.

Den højtærede Indenrigsminister omtalte lejlighedsvis, at vi jo ogsaa i Industriraadet havde en stor Mængde Udvalg, som sad og tog Beslutninger. Det er ganske rigtigt. Vi har under Krigen dels alene og dels i Fællesskab med Grosserersocietetets Komité, som dem, der har forvaltet Handelsoverenskomstene, nedsat en stor Mængde Udvalg, og blandt de Udvalg, som Indenrigsministeren oplæste her, er der en lang Række af Udvalg, som f. Eks. er nedsatte for at ordne Rationeringen, d. vl s. af de Varer, for hvilke Vestmagterne e. l. England har fastsat en begrænset Tilførsel. Der maatte jo træffes Afgørelse om, hvem der skulde have disse Varer, til hvem Garantibeviserne skulde udstedes, og jeg er glad over at faa denne Lejlighed til at sige, at man netop her har et godt Eksempel paa, hvorledes disse Opgaver kan løses uden Friktion i god Overensstemmelse med den almene Interesse, ved Selvhjælp, idet alle disse mange Udvalg, der er nedsatte, bestaar af Mænd, der er interesserede i Importen. Da der var Spørgsmaal om de interesserede Importører, tog man

uden Forskel alle med, der overhovedet før Krigen havde beskæftiget sig med direkte Import. Det eneste Princip, man opstillede til Begrænsning, var, at man sagde: de Virksomheder, der under Krigen er opstaaet som egentlige Krigsvirksomheder, kan man ikke tage dette Hensyn til, thi det vilde føre ud i et Uføre. Derfor har disse mange Udvalg for de mange forskellige Varer under Forhandlingerne dels hjulpet til at beregne, hvor store Rationerne skulde være, dels fastsat og fordelt Rationerne mellem de paagældende Importører. Og det er gennemført paa denne Maade, uden at der har været den allermindeste Friktion eller Vanskelighed.

Jeg skal anføre et andet Eksempel, et Tilfælde, hvor ogsaa Industriraadet har været medvirkende, nemlig ved Oprettelsen af den saakaldte Sodaimportforening. I denne Forening samledes alle Importører af Soda, og det hang sammen med, at Soda-indførselen paa Grund af Forhold, jeg ikke finder det hensigtsmæssigt her at komme ind paa, var meget vanskelig. Men det lykkedes at opnaa en Ordning, hvorved vi fik et passende godt Kvantum Soda her til Landet. Men det gjaldt om, at denne Soda blev retteligt fordelt, og dernæst, at der ikke derigennem skabtes et Monopol og en urimelig høj Pris. Man har den Vej at gaa for at hindre slikt at fastsætte Maksimalpris, men jeg tror, at den Vej, vi gik, i alle de Tilfælde, hvor det kunde gennemføres, var nok saa god, nemlig, at alle Importører blev forenede. Importen blev fordelt imellem dem, og der blev paalagt dem strenge Forpligtelser i Henseende til Begrænsning af den Avance, de overhovedet havde Lov til at tage. Dette blev sanktioneret af Indenrigsministeriet og efter Indstilling af den overordentlige Kommission. Alt dette er i god Orden. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Og der blev fastsat Maksimalpris.) Det er rigtigt, der blev indstillet og fastsat en Maksimalpris for Detailhandelen, men der blev samtidig — og derpaa maa man lægge megen Vægt — fastsat en anden Begrænsning, thi der er jo mange af disse Varer, saaledes som Soda, der gaar fra Importørerne direkte til de industrielle Virksomheder og ikke kan købes i Detailhandlen, og der kunde man ikke finde sig i den Detailpris, der er nødvendig, naar Folk køber hos Urtekræmmeren $\frac{1}{2}$ Pund Soda. En Sæbefabrik køber et Ton Soda for at lave Sæbe, og saa bliver Prisen væsentlig lavere end den af Ministeriet fastsatte Maksimalpris. Saaledes kan den hele